

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/49/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201608
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201608.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne : Krajská prokuratúra Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, Bratislava, proti žalovanému : Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, za účasti : JUPITER SK s.r.o., so sídlom Račianska 66, 831 02 Bratislava, IČO : 35 966 254, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/14118-90289/2010/991050-r zo dňa 30. augusta 2010, o odvolaní žalobkyne a účastníka obchodnej spoločnosti JUPITER SK s.r.o., proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/188/2011-125 z 10, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/188/2011-125 z 10. januára 2013, p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) s poukazom na ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia a postupu, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011 (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“ alebo „zákon o správe daní“) potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava III č. 602/232/65699/2010 zo dňa 13. mája 2010 (ďalej aj „dodatočný platobný výmer“), ktorým správca dane podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. vyrubil platiteľovi JUPITER SK s.r.o., Račianska 66, 831 02 Bratislava, IČO : 35 966 254 rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2006 v sume 7 252,87 eura. O Trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnej žalobkyne náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia odvolávajúc sa na ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 3, ods. 6, §

15 ods. 1 vety prvej, § 15b ods. 1 písm. c), § 15 ods. 2, § 29 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 17 ods. 1, ods. 3, ods. 5 § 30 ods. 2 písm. d), § 30 ods. 3, ods. 6, ods. 7, § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona o správe daní na úvod poukázal na to, že z administratívneho spisu mal preukázané, že dňa 19. júna 2009 (správne malo byť uvedené 19. februára 2009) bolo Daňovému úradu Bratislava III doručené splnomocnenie, ktorým spoločnosť JUPITER SK s.r.o. splnomocnila C. na zastupovanie vo veci a dňa 20. júna 2009 (správne malo byť uvedené 20. februára 2009) bolo osobným podaním toto splnomocnenie doručené správcovi dane aj s notárskym osvedčením o pravosti podpisu. Konštatoval ďalej, že oznámenie o výkone daňovej kontroly č. 602/321/27362/2009 zo dňa 25. marca 2009 bolo doručované podľa zákona o správe daní na adresu splnomocneného zástupcu, pričom na poštovej zásielke, ktorá sa vrátila na daňový úrad dňa 22. apríla 2009 bol vyznačený dátum neúspešného pokusu o doručenie, dátum opakovaného doručenia, pečiatka späť a pečiatka v odbernej lehote nevyžiadané a na druhej strane zásielky je poštou vyznačené, že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote a že úložná lehota skončila dňom 18. apríla 2009. Z týchto dôvodov ustálil, že sporná zásielka - oznámenie o začatí daňovej kontroly bola doručovaná podľa § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. splnomocnenému zástupcovi a bola riadne uložená na pošte podľa § 3 (správne malo byť uvedené ods. 3) citovaného ustanovenia, pričom posledný deň úložnej lehoty uplynul dňa 18. apríla 2009 a následne dňa 14. mája 2009 začala predmetná daňová kontrola.

K námietke žalobkyne vo veci nevypočutia svedka C. uviedol, že ako vyplynulo z administratívneho spisu, žalovaný pôvodne predvolával ako svedka vo veci C., štatutárneho zástupcu spoločnosti SLOVMONTAN, s.r.o. a následne sa správca dane na základe oznámenia zástupcu daňového subjektu (JUPITER SK) dozvedel, že zástupca daňového subjektu SLOVMONTAN, s.r.o. je dlhodobo v zahraničí. V tejto súvislosti súhlasil s postupom správcu dane, označiac ho za zákonný, ktorý konštatoval, že nevypočutie predmetného svedka nemôže mať vplyv na výrok dodatočného platobného výmeru, nakoľko dodatočne vyrubil daň z dôvodu, že na základe predložených dokladov zistil, že miestom dodania sprostredkovateľskej služby spoločnosťou SLOVMONTAN, s.r.o., ktorej konateľom bol volaný svedok, bolo zahraničie a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. takáto služba nie je predmetom dane a preto následne od vypočutia tohto svedka upustil, resp. na základe tohto zistenia už nepovažoval svedeckú výpoveď Ing. Mikóczyho za nevyhnutnú a ďalej už nezisťoval jeho aktuálny pobyt.

K ďalšej námietke, ktorou žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že Daňový úrad Bratislava III nemohol vydať dodatočný platobný výmer, ktorým bol vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2006 pred tým, než bolo právoplatne rozhodnuté o námietke zaujatosti zo dňa 7.4.2010 konštatoval, že z administratívneho spisu vyplynulo, že dňa 2. júna 2009 podala spoločnosť JUPITER SK s.r.o., Bratislava námietku zaujatosti spojenú s návrhom na vylúčenie pracovníčok žalovaného C., C. a C., o ktorej bolo rozhodnuté rozhodnutím Daňového úradu Bratislava III č. 602/321/82701/2009 zo dňa 22. júla 2009 tak, že uvedené pracovníčky správcu dane neboli vylúčené z konania a rozhodovania vecí súvisiacich s výkonom daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I.- 4. štvrťrok 2006, teda vo veci námietky zaujatosti týchto zamestnancov už bolo právoplatne rozhodnuté a preto bolo konanie o námietke zo dňa 7. apríla 2010 podľa ustanovenia § 25 ods. 1 písm. e) zákona č. 511/1992 Zb. rozhodnutím č. 602/321/50469/2010 zo dňa 16. apríla 2010 zastavené. V tejto súvislosti považoval ďalej za dôležitú skutočnosť, že dňa 11. mája 2010 oznámil splnomocnený zástupca daňového subjektu správcovi dane, že sa prerokovania protokolu nezúčastní pre vznesenú námietku zaujatosti.

Vychádzajúc z administratívneho spisu ďalej zistil, že dňa 6. mája 2010 podala spoločnosť JUPITER SK s.r.o. na Daňový úrad Bratislava III odvolanie voči rozhodnutiu č. 602/321/50469/2010 zo dňa 16. apríla 2010, ktorým správca dane zastavil konanie vo veci rozhodovania o opätovne vznesenej námietke zaujatosti voči zamestnancom správcu dane a nakoľko odvolanie nespĺňalo náležitosti podľa vyššie citovaného ustanovenia § 46 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. výzvou č. 602/321/72215/2010 zo dňa 27. mája 2010 bola spoločnosť vyzvaná k doplneniu odvolania v zmysle ustanovenia § 46 ods. 4 písm. e) zákona č. 511/1992 Zb. a následne výzvou z 8.7.2010 bola spoločnosť opätovne vyzvaná na doplnenie odvolania, pričom spoločnosť (odvolateľ) ani na jednu z výziev nereagovala. Následne správca dane postupom podľa § 46 ods. 5 zákona o správe daní konanie vo veci odvolania vo veci rozhodovania o opätovne vznesenej námietke zaujatosti voči zamestnancom správcu dane zastavil.

Vo vzťahu k námietke, ktorou účastník daňového konania (spoločnosť JUPITER SK) rovnako ako aj žalobkyňa v podanej žalobe namietali, že pri vydávaní dodatočného platobného výmeru nebolo

postupované v súlade so zákonom o správe daní, keď prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie bez vyčkania právoplatnosti rozhodnutia o námietke zaujatosti poukázal na to, že žalovaný (správne malo byť uvedené žalobkyňa) neuviedol, ako by táto okolnosť mohla ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože (s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 3 OSP) nie každá vada konania je dôvodom na jeho zrušenie a na potvrdenie svojho názoru citoval rozhodnutie najvyššieho súdu (R 122/2003).

Konštatujúc, že v preskúmvanej veci nepochybne došlo k procesnému pochybeniu zo strany žalovaného, keď nevyčkal na deň právoplatnosti druhostupňového rozhodnutia konajúceho o opakovane podaných námietkach zaujatosti voči pracovníkom správcu dane a pokračujúc v konaní vydal rozhodnutie - dodatočný platobný výmer, upriamil pozornosť na ustanovenie § 250i ods. 3 OSP zdôrazniajúc, že toto procesné pochybenie nemohlo mať vplyv na zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia, keďže vyčkanie na právoplatnosť rozhodnutia o zastavení konania o opakovane podaných námietkach zaujatosti by neprivedilo pre účastníkov priaznivejšie rozhodnutie a preto na túto vadu správneho orgánu neprihliadol.

Záverom odvolávajúci sa na ustanovenie § 15 ods. 12 zákona o správe daní poukázal na to, že nakoľko sa daňový subjekt nedostavil na prerokovanie protokolu, daňová kontrola bola v deň určený vo výzve na prerokovanie protokolu ukončená zo zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že postupom správcu dane nedošlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov daňového subjektu podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. a preto žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP.)

Nesúhlasiac s právnym posúdením veci, že oznámenie o výkone daňovej kontroly č. 602/321/27362/2009 zo dňa 25. marca 2009 bolo splnomocnenému zástupcovi spoločnosti JUPITER SK s.r.o. doručené v súlade s ustanovením § 17 ods. 3,5 zákona č. 511/1992 Zb. poukázala na to, že je preukázané, že na návratke doručeny k oznámeniu o výkone daňovej kontroly č. 602/321/27362/2009 zo dňa 25. marca 2009 je uvedené, že prvé neúspešné doručovanie do vlastných rúk bolo vykonané dňa 30. marca 2009, opakované doručovanie bolo vykonané dňa 31. marca 2009 s tým, že v bode 3 na návratke doručeny je odtlačok pečiatky "SPĀĤ" a deň uloženia zásielky tam uvedený nie je, pričom zásielka sa dňa 22. apríla 2009 vrátila správcovi dane s poznámkou, že si ju adresát v odbernej lehote neprevzal. Upríamiac pozornosť na ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. dôvodila, že ak na návratke doručeny nie je uvedený dátum uloženia zásielky na pošte, doručovanie po právnej stránke nemožno považovať za perfektné dodajúc, že fikcia doručenia písomnosti, ktorá má byť adresátovi doručená do vlastných rúk podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona môže nastať iba v prípade, keď sú na to splnené všetky zákonom určené podmienky. Mala za to, že v danom prípade deň uloženia zásielky nie je možné s istotou a objektívne určiť a preto fikcia doručenia nemohla nastať (v proteste bolo poukázané na to, že k danému problému per analogiam existuje početná judikatúra súdov, ktorá sa týka doručovania podľa § 47 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 15. októbra 2008). V tejto súvislosti dodala, že ak nebolo správne vykonané doručovanie oznámenia o výkone daňovej kontroly, je spochybni teľná celá vykonaná daňová kontrola, ktorej výsledky boli podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia.

K nevypočutiu svedka C. poukázala na ustanovenie § 27 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb., z ktorého vyplýva, že správca dane predvolá osobu, ktorej osobná účasť v daňovom konaní je nevyhnutná, a v predvolaní súčasne upozorní na právne dôsledky nedostavenia sa. V súvislosti s touto námietkou odvolávajúci sa na odôvodnenie dodatočného platobného výmeru, odvolanie C., v ktorom namieta nesprávny postup správcu dane pri predvolaní svedka C. (zmarenie tohto úkonu nesprávnym postupom správcu dane) mala za to, že žalovaný vo svojom rozhodnutí č. I/222/14118-90289/2010/991050-r z 30. augusta 2010, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane, sa s námietkami C. relevantne nevysporiadal a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nie je uvedené či a prečo nevykonanie tohto úkonu mohlo mať vplyv na určenie rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrtrok 2006.

Poukazujúc na ustanovenie § 24 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. dôvodila, že rozhodnutím č. 602/321/82701/2009 z 22. júla 2009, na ktoré Daňový úrad Bratislava III poukázal v rozhodnutí č. 602/321/50469/2010 zo 16. apríla 2010, ktorým bolo konanie o námietkach zo 7. apríla 2010 zastavené,

bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti C. voči C. a C. z 2. júna 2009, v ktorej C. namieta, že C. a C. vyhotovili fiktívnu zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 602/321/122036/2007 z 11. decembra 2007, na ktorej bol sfaľovaný podpis R. a v ktorej veci na základe oznámenia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky bolo vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III č. ČVS: ORP- 907/0VK-B3/2008 z 18. decembra 2008 začaté trestné stíhanie za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky spolupáchateľstvom podľa § 20 k 352 ods. 1 Trestného zákona. S poukazom na uvedené argumentovala, že ak by daňový subjekt opakovanie uviedol v námietkach zaujatosti proti zamestnancom správcu dane rovnaké dôvody na ich vylúčenie, ako v námietkach, o ktorých bolo už prv rozhodnuté mohol by správca dane postupovať podľa § 25 ods. 1 písm. e) zákona č. 511/1992 Zb., avšak takéto porovnanie námietok zaujatosti C. voči C. a C. z 2. júna 2009 a zo 7. apríla 2010 v rozhodnutí Daňového úradu Bratislava III č. 602/321/50469/2010 zo 16. apríla 2010 absentuje doplniac, že Daňový úrad Bratislava III zastavil konanie o námietkach zo 7. apríla 2010 nezaoberajúc sa s nimi po vecnej stránke. Upriamiac pozornosť na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. e/ OSP dôvodila, že vydanie dodatočného platobného výmeru č. 602/232/65699/2010 zo dňa 13. mája 2010, ktorý bol potvrdený žalobou napadnutým rozhodnutím, pred právoplatným rozhodnutím o námietke zaujatosti zo 7. apríla 2010 je takou vadou konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Záverom poukázala na to, že s vyššie uvedeným právnym posúdením veci sa stotožnil aj iný senát Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 3S/188/2011, kde v podstate na tom istom skutkovom základe, ako v tejto veci bol vydaný rozsudok č. k. 3S/188/2011-84 z 30. októbra 2012, ktorým súd podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP zrušil rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1/222/14125-90337/2010/991050-r z 31. augusta 2010, aj rozhodnutie Daňového úradu Bratislava III č. 602/232/65712/2010 z 13. mája 2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Na základe uvedeného navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1/222/14118- 90289/2010/991050-r z 30. augusta 2010 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie aj účastník JUPITER SK s.r.o. označiac napadnutý rozsudok ako zjavne nezákonný, arbitrárne odôvodnený a vecne nesprávny. Svoje odvolanie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP majúť tiež za to, že súd nekonal v súlade s ustanovením § 247 a nasl. OSP.

Namieta, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci majúť za to, že mu neprípustne odňal právo na prístup k súdu a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré skutočnosti zistil nazretím do súdneho spisu dňa 7. marca 2013 a sfotením čl. 13, 72 (včítane doručenky), 74, 75 a 83.

Namieta, že sa nemohol oboznámiť s administratívnym spisom žalovaného, pretože tento spis bol súdom prvého stupňa predčasne vrátený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a teda nemohol zistiť a preveriť, či je administratívny spis úplný resp. či nebol pred jeho predložením súdu prvého stupňa dopĺňovaný prípadne fabulovaný listinami (tzv. fiktívna zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 11. decembra 2007).

Namieta, že súd prvého stupňa mu zatajil prílohy doručené žalobkyňou k žalobnému návrhu podľa čl. 13, nakoľko výzva na vyjadrenie sa k žalobe mu bola doručená bez predmetných listinných dôkazov, teda bola neúplná, čím mu krajský súd odňal právo na prístup k súdu, znemožnil mu plnohodnotnú realizáciu jeho práva na spravodlivé súdne konanie, nakoľko sa k žalobe nemohol komplexne vyjadriť.

Ďalej namieta, že mu krajský súd nedoručoval v primeranej lehote pred pojednávaním dňa 10. januára 2013 ani vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 21. januára 2011.

Tiež mal za to, že žalovaný nebol v konaní riadne zastúpený, keďže do spisu nezaložil originál splnomocnenia k zastupovaniu.

Majúť za to, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci poukázal na to, že súd prvého stupňa sa zjavne nevyrovnal s otázkou porušenia zásady zákonnosti - § 2 zákona o správe daní a taktiež, že sa nevyrovnal s otázkou porušenia práva rovnosti zo strany správcu dane pri výkone daňovej kontroly a rozhodovania vo veci samej v príčinnej súvislosti s nevybavením námietky zaujatosti voči kontrolórkam Daňového úradu Bratislava III do rozhodnutia vo

veci samej, čo malo v konečnom dôsledku za následok nezákonnosť výkonu daňovej kontroly a teda aj rozhodnutí vydaných Daňovým úradom III a Daňovým riaditeľstvom SR.

Rovnako namietal, že súd prvého stupňa nerešpektoval povinnosť svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodniť poukazujúc na to, že odôvodnenie verdiktu súdu je esenciálnou náležitosťou každého súdneho rozhodnutia a že súdne rozhodnutie musí byť skutočným výsledkom predchádzajúceho konania, výsledkom myšlienkovvej práce súdu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie EŠLP vo veci Delcourt z roku 1970.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil v celosti, zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a tomu predchádzajúce nezákonné rozhodnutie vydané Daňovým úradom Bratislava III (správne sa mal domáhať zmeny napadnutého rozsudku v podobe zrušenia napadnutého rozhodnutia spolu rozhodnutím Daňového úradu Bratislava III). Zároveň si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu z trov prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania bez ich bližšej špecifikácie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne sa podrobne venoval jej jednotlivým odvolacím námietkam.

Uviedol, že oznámenie o výkone daňovej kontroly č. 602/321/27362/2009 zo dňa 25. marca 2009 bolo doručované na adresu splnomocneného zástupcu daňového subjektu JUPITER SK s.r.o. C. s tým, že na poštovej zásielke, ktorá sa dňa 22.4.2009 vrátila na daňový úrad, bol vyznačený dátum neúspešného pokusu o doručenie, dátum opakovaného doručenia, pečiatka späť a pečiatka v odbernej lehote neprevzaté, skončenie úložnej lehoty dňom 18. apríla 2009 dodajúc, že na základe uvedeného je nepochybné, že zásielka - oznámenie o začatí daňovej kontroly bola uložená na pošte a zákonným spôsobom podľa § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. bola doručená.

K upusteniu od výsluchu svedka C. uviedol, že po zaslaní predvolania C., konateľovi spoločnosti SLOVMONT AN spol. s r.o., správca dane zaslal zástupcovi daňového subjektu oznámenie o tom, že 19. novembra 2009 sa uskutoční výpoveď svedka, nakoľko podľa § 15 ods. 5 písm. e/ zákona č. 511/1992 Zb. má daňový subjekt právo klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní. Zástupca daňového subjektu sa v určený deň na výsluch svedka dostavil a do zápisnice o ústnom pojednávaní dňa 19. novembra 2009 č. 602/321/125810/2009 uviedol, že predvolaný svedok sa nachádza v zahraničí. Na základe predložených dokladov správca dane zistil, že miestom dodania sprostredkovateľskej služby spoločnosťou SLOVMONT AN spol. s r.o. bolo zahraničie a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov takáto služba nie je predmetom dane a preto daňovému subjektu JUPITER SK s.r.o. nevznikol nárok na odpočítanie dane. Z uvedeného mal za to, že nevypočutie svedka nemalo vplyv na výrok rozhodnutí.

K námietke, ktorou žalobkyňa poukazovala na najzávažnejšie porušenie zákonnosti, ktoré vzhládla v tom, že dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava III č. 602/232/65699/2010 zo dňa 13. mája 2010 bol vydaný pred tým, ako bolo právoplatne rozhodnuté o námietke zaujatosti C. a C. z 3. apríla 2010 doručenej správcovi dane 7. apríla 2010 (daňová kontrola bola C. a C. ukončená až dňom 11. mája 2010) uviedol, že o námietke zaujatosti a nevyklúčení menovaných kontrolórov v tej istej daňovej kontrole bolo právoplatne rozhodnuté, o opätovnej námietke bolo zastavené konanie, rozhodnutie bolo daňovému subjektu riadne doručené. V tejto súvislosti tvrdil, že i keď dodatočný platobný výmer Daňového subjektu Bratislava III č. 602/232/65712/2010 zo dňa 13. mája 2010 bol vydaný predtým, ako nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o zastavení daňového konania o opakovanej námietke zaujatosti, táto skutočnosť nemohla mať vplyv na zákonnosť dodatočného platobného výmeru Daňového úradu Bratislava III č. 602/232/65712/2010 zo dňa 13. mája 2010.

Z vyššie uvedených dôvodov tvrdil, že rozhodnutia správca dane, ako aj odvolacieho orgánu sú riadne odôvodnené, je z nich jednoznačne zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutí, na základe akých právnych predpisov bolo rozhodnuté a sú v súlade s obsahom predloženého spisu, preto navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Žalovaný sa rovnako písomne vyjadril aj k odvolaniu spoločnosti JUPITER SR s.r.o. v tom smere, že poukázal na svoje vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 13. marca 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj "najvyšší súd") ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podaných odvolaní, odvolanie žalobkyne a účastníka prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený

minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§156ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolania sú nedôvodné.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 1/222/14118-90289/2010/991050-r zo dňa 30. augusta 2010, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava III (ďalej aj ako "správca dane") č. 602/232/65699/2010 zo dňa 13. mája 2010, ktorým správca dane podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2006 v sume 7.252,87 € platiteľovi JUPITER SK S.r.o.

Krajská prokuratúra v Bratislave na základe podnetu platiteľa dane obchodnej spoločnosti JUPITER SK s.r.o. podala dňa 2. mája 2011 proti rozhodnutiu žalovaného protest prokurátora, ktorým žiadala rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky (právneho predchodcu žalovaného) číslo 1/222/14118-90289/2010/991050-r z 30. augusta 2010 ako nezákonné zrušiť a aby bolo vo veci opätovne konané. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky prípisom z 30. mája 2011 číslo 1/222/10821-55278/2011 oznámilo, že protestu prokurátora nevyhovelo a spolu so spisovým materiálom protest prokurátora predložilo na rozhodnutie Ministerstvu financií Slovenskej republiky, ktoré svojím rozhodnutím č. MF/17785/2011-71 z 29. júna 2011 protestu nevyhovelo. Toto rozhodnutie bolo žalobkyni doručené dňa 4. júla 2011. Následne podala žalobkyňa žalobu v súlade s ustanovením § 35 ods. 1 písm. b) OSP v spojení s § 250b ods. 5 OSP.

Z obsahu žalobných a odvolacích dôvodov najvyšší súd zistil, že medzi účastníkmi konania vyvstali sporné dve dôležité procesné otázky, od vyriešenia ktorých závisí posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Tou prvou je posúdenie splnenia zákonných podmienok pre uplatnenie fikcie doručenia pri doručovaní oznámenia o výkone daňovej kontroly podľa § 17 ods. 3 zákona o správe daní a tou druhou je vydanie dodatočného platobného výmeru pred právoplatnosťou rozhodnutia o námietke zaujatosti voči zamestnankyniam správcu dane, ktoré daňovú kontrolu na základe poverenia zo dňa 26. februára 2009 vykonávali.

Z pripojeného spisového materiálu ako aj z rozhodnutia správcu dane vyplýva, že správca dane vykonal u daňového subjektu JUPITER SK s.r.o. daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia I. - IV. 2006. Daňová kontrola bola začatá dňa 14. mája 2009, v deň určený v Oznámení o výkone daňovej kontroly č. 602/321/27362/2009 z 25. marca 2009, ktoré bolo zaslané správcom dane splnomocnenému zástupcovi daňového subjektu C. do vlastných rúk s tým, že neúspešný pokus o doručenie tejto zásielky bol vykonaný dňa 30. marca 2009, opakované doručenie bolo uskutočnené dňa 31. marca 2009 s tým, že zásielka sa vrátila správcovi dane 22. apríla 2009 s poznámkou, že si ju adresát v odbornej lehote neprevzal. Na návratke doručienky však nebol uvedený deň uloženia zásielky na pošte, ale odtlačok pečiatky „spät“.

Ďalšou relevantnou skutočnosťou v nadväznosti na namietané procesné pochybenie bolo vznesenie námietky zaujatosti, ktorú daňový subjekt uplatnil dňa 2. júna 2009 voči C.. Daňový úrad Bratislava III rozhodnutím č. 602/100/72550/2009 z 2. júla 2009 rozhodol podľa § 24 ods. 5 zákona o správe daní tak, že podnetu obchodnej spoločnosti JUPITER SR s.r.o. na vylúčenie C. nevyhovelo a C., vedúcu oddelenia kontroly II z ďalšieho konania a rozhodovania vecí súvisiacich s výkonom daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia I - IV. štvrťrok 2006 nevyhlásil. Následne Daňový úrad Bratislava III rozhodnutím č. 602/321/82701/2009 z 22. júla 2009 opäť rozhodol podľa § 24 ods. 5 zákona o správe daní tak, že podnetu obchodnej spoločnosti JUPITER SR s.r.o. na vylúčenie C. a C. nevyhovelo a C. a C., kontrolórky oddelenia kontroly II z ďalšieho konania a rozhodovania vecí súvisiacich s výkonom daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia I - IV. štvrťrok 2006 nevyhlásil.

Dňa 19. marca 2010 bol vyhotovený a zaslaný protokol o výsledku zistenia daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I - IV. štvrťrok 2006 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k protokolu a na jeho prerokovanie splnomocnenému zástupcovi obchodnej spoločnosti JUPITER SK s.r.o. C., ktorý zásielku prevzal dňa 8. apríla 2010.

Dňa 3. apríla 2010 bolo elektronickou formou Daňovému úradu Bratislava III daňovým subjektom JUPITER SK S.r.o. oznámené o prebiehajúcom súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/117/2010 a ďalej vzhľadom na zistenia Krajskej prokuratúry v Bratislave bola zo strany daňového subjektu podľa § 24 ods. 1 zákona o správe daní vznesená námietka zaujatosti voči C. a C. pre

hrubé a vedomé porušovanie zásady zákonnosti. O námietke zaujatosti rozhodol Daňový úrad Bratislava III rozhodnutím číslo 602/321/5469/2010 z 16. apríla 2010 v súlade s § 25 ods. 1 písm. e) zákona o správe daní tak, že zastavil daňové konanie vo veci podnetu spoločnosti JUPITER SK s.r.o. doručenia dňa 3. apríla 2010 elektronickou formou a dňa 7. apríla 2010 osobným podaním a to z dôvodu, že išlo o opätovne vznesenú námietku zaujatosti, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím Daňového úradu Bratislava III číslo 602/321/82701/2009 z 22. júla 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. augusta 2009. proti rozhodnutiu o zastavení daňového konania vo veci vznesenia námietky zaujatosti voči C. sa daňový subjekt odvolal. Rozhodnutím Daňového úradu Bratislava III číslo 602/321/20450/2010 z 16. augusta 2010 bolo konanie vo veci odvolania daňového subjektu podľa § 46 ods. 5 zákona o správe daní zastavené z dôvodu, že odvolanie, napriek poučeniu, v akej lehote a v akom smere má byť odvolanie doplnené, ako aj o následkoch nevyhovenia výzvy, doplnené v naznačenom smere nebolo.

Daňový subjekt dňa 11. mája 2010 elektronickou formou a osobne dňa 12. mája 2010 správcovi dane oznámil, že sa na prerokovaní protokolu č. 602/321/36112/2010 zo dňa 19. marca 2010 nezúčastní jednak z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti a rovnako z dôvodu nezákonnosti predmetnej daňovej kontroly od jej počiatku pre prekážku veci rozhodnutej. Dňa 13. mája 2010 vydal Daňový úrad Bratislava III dodatočný platobný výmer, ktorým vyrubil platiteľovi dane – obchodnej spoločnosti JUPITER SK s.r.o. rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 1. štvrtrok 2006 v sume 7 252,87 €.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o správe daní ak nebol adresát písomnosti, ktorá má byť doručená do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, upovedomí ho doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne adresát písomnosť do pätnástich dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Citované ustanovenie zákona o správe daní prísne upravuje zákonné podmienky, splnenie ktorých sa vyžaduje na stanovenie fikcie doručenia, ako následku nevyzdvihnutia písomnosti v zákonom určenej pätnásťdňovej lehote. Poslaním inštitútu fikcie doručenia je zabrániť obštrukcii účastníkov konania, ktorým nevyzdvihnutie písomnosti, dôležitej pre splnenie atribútu zákonnosti samotného konania, môže byť na prospech. Na strane druhej však možno s istotou určiť, že zásielka bola adresátovi doručená na základe fikcie doručenia, len v prípade splnenia zákonného postupu, ktorý pozostáva z troch na seba následne nadväzujúcich medzistupňov. Prvý medzistupeň je reprezentovaný skutočnosťou, že adresát písomnosti, ktorá má byť doručená do vlastných rúk nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje. V takom prípade ho doručovateľ vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Druhým medzistupňom je bezvýslednosť nového pokusu o doručenie, ktorý je následne príčinou nástupu tretieho medzistupňa v podobe skutočnosti, že doručovateľ písomnosť uloží na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Splnenie všetkých medzistupňov má za následok doručenie písomnosti posledným dňom pätnásťdňovej lehoty plynúcej od uloženia písomnosti za predpokladu, že si adresát písomnosť v tejto lehote neprevezme.

Z návratky doručienky mal najvyšší súd preukázané, že doručovateľ uskutočnil neúspešný pokus o doručenie oznámenia o výkone daňovej kontroly s výzvou o opakované doručenie dňa 30. augusta 2009, následne sa dňa 31. marca 2009 uskutočnilo opakované doručenie. Pokiaľ ide o vyznačenie dňa uloženia zásielky, na doručienke je uvedené "späť". Zároveň však z doručienky jasne vyplýva, že zásielka bola doručená Daňovému úradu Bratislava III dňa 22. apríla 2009. Taktiež z obálky pre najvyšší súd vyplýva, že úložná doba trvala do 18. apríla 2009, teda zásielka sa nevrátila "späť" pred uvedeným dňom. Podľa názoru najvyššieho súdu uloženie zásielky sa uskutoční v deň, v ktorý opakované doručenie zásielky zostane bezvýsledné, keďže doručovateľ už písomnosť následne adresátovi nedoručuje. Pokiaľ v danom prípade doručovateľ vyznačil namiesto dňa uloženia zásielky po jej opakovanom doručení, ktoré sa uskutočnilo dňa 31. marca 2009, slovný výraz "späť", nemožno vzhľadom na už uvedené argumenty vyhodnotiť toto doručovanie vo vzťahu k stanoveniu fikcie doručenia ako vadné, majúce v konečnom dôsledku na následok nedoručenie oznámenia o výkone daňovej kontroly daňovému subjektu. Podmienky splnenia fikcie doručenia je potrebné skúmať vždy v závislosti od konkrétnosti toho ktorého prípadu a nie je možné ich paušalizovať. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd túto námietku

vyhodnotil za irelevantnú.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o správe daní zamestnanec správcu dane je z daňového konania vylúčený, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k daňovým subjektom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o správe daní zamestnanec, o ktorého nezaujatosti sú pochybnosti, smie do doby, než bude rozhodnuté o jeho nezaujatosti, vykonať vo veci len nevyhnutné úkony.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o správe daní o vylúčení zamestnanca z daňového konania rozhodne jeho priamo nadriadený vedúci zamestnanec, ktorý môže rozhodnúť o vylúčení i z vlastného podnetu. Pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane rozhodne o vylúčení jeho najbližšie nadriadený vedúci zamestnanec. Pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane, ktorý nemá nadriadeného vedúceho zamestnanca, rozhodne o vylúčení orgán najbližšie nadriadený správcovi dane.

Podľa § 24 ods. 6 zákona o správe daní proti rozhodnutiu o vylúčení zamestnanca podľa odseku 5 nie je prípustné odvolanie.

Relevantnou pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia je námietka zaujatosti vznesená daňovým subjektom elektronickou formou dňa 2. apríla 2010 a osobným podaním dňa 7. apríla 2010, v ktorej uviedol, že : " ... vznáša námietku zaujatosti podľa § 24 ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov proti C. pre hrubé a vedomé porušenie zásady zákonnosti. .. "

Pre porovnanie daňový subjekt dňa 2. júna 2009 vzniesol námietku zaujatosti s návrhom na vylúčenie C. z dôvodu, že sú podľa jeho názoru zaujaté, nie sú garantom dodržiavania zákonnosti a nezaujatosti, a to všetko s akcentom na fiktívnu Zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 602/321/122036/2007. O námietke zaujatosti voči C. bolo rozhodnuté rozhodnutím č. 602/100/72550/2009 z 2. júla 2009 a o námietke zaujatosti voči C. bolo rozhodnuté rozhodnutím č. 602/321/82701/2009 z 22. júla 2009.

Najvyšší súd nespochybňuje skutočnosť, že by daňový subjekt nebol oprávnený kedykoľvek v priebehu daňového konania vzniesť námietku zaujatosti voči zamestnancovi správcu dane, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k daňovým subjektom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti. Zákon o správe daní neobsahuje ustanovenie, ktoré by upravovalo postup správcu dane pri opakovane vznesenej námietke zaujatosti z toho istého dôvodu, ako je tomu napríklad v Občianskom súdnom poriadku (§ 15a ods. 4 OSP). v zmysle zákona o správe daní postupujú správcovia dane pri opakovane vznesenej námietke zaujatosti podľa § 25 ods. 1 písm. e) tak, že zastavia daňové konanie vo veci vznesenej námietky zaujatosti, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. Proti tomuto rozhodnutiu, na rozdiel od rozhodnutia o námietke zaujatosti vydaného v súlade s § 24 ods. 5 zákona o správe daní, je prípustné odvolanie (§ 25 ods. 3).

Je pravdou, že v danom prípade bol dodatočný platobný výmer vydaný dňa 13. mája 2010, teda pred dňom právoplatnosti rozhodnutia č. 62/321/50469/2010 z 16. apríla 2010, ktorým bolo daňové konanie vo veci opätovne vznesenej námietke zaujatosti zastavené.

Porovnávajúc obsah podaní z 2. júna 2009 a 2. apríla 2010, ktorými daňový subjekt vzniesol námietky zaujatosti voči zamestnancom správcu dane C., nezhliadol najvyšší súd, na rozdiel od žalobkyne, ich odlišnosť. Inak povedané, obe námietky zaujatosti sú založené na totožnom tvrdení daňového subjektu, že namietané osoby nie sú "garantom dodržiavania zákonnosti". Aj napriek pochybeniu správcu dane, ktorý nevyčkávac na právoplatnosť rozhodnutia o zastavení daňového konania (vo veci námietky zaujatosti) vyrubil daňovému subjektu daň z pridanej hodnoty rozhodnutím č. 602/232/65699/2010 z 13. mája 2010, má však najvyšší súd vzhľadom na už vyššie uvedený obsah námietok zaujatosti za to, že išlo o vadu, ktorá nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti zároveň poukazuje zhodne so súdom prvého stupňa na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2003 sp. zn. 4SŽ 98- 102/02, ktorý vo svojom rozhodnutí konštatoval dôležitú skutočnosť a to, že dôvodom zrušenia rozhodnutia má byť len také porušenie zákona, ktoré má alebo by mohlo mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia (§ 250j ods. 1 písm. e/ OSP). Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (R 122/2003).

Pokiaľ ide o námietku, ktorou žalobkyňa poukazovala na pochybenie správcu dane v podobe nevypočutia svedka C. odvolací súd sa plne stotožňuje s podaným právnym názorom súdu prvého stupňa a v celom rozsahu naň odkazuje dodajúc nasledovné:

Daňový subjekt JUPITER SK S.r.o. v kontrolovanom zdaňovacom období prijal od spoločnosti SLOVMONTAN, s.r.o., Radlinského 13, 811 07 Bratislava faktúru č. 30/03/2006 zo dňa 30. marca

2006 (v evidencii DPH vedenú pod č. 26110008) v sume 38 173,01 € [1 150 000 SKK + 19 % DPH 7252,87 € (218 500 SKK)], pričom faktúra bola vyhotovená vo veci obstarania príležitosti - investovania (realitnej činnosti) na Tureckej riviére. K faktúre je priložená zmluva o sprostredkovaní zo dňa 15. februára 2006, v súlade s ktorou sa spoločnosť SLOVMONTAN, s.r.o. zaviazala v priebehu roku 2006 vyvíjať činnosť smerujúcu k obstaraniu cenovo výhodnej investičnej príležitosti (vilky rodinného typu k ďalšiemu prenájmu, resp. predaju) na Tureckej riviére a kontrahovania pre spoločnosť JUPITER SK S.r.o.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 222/2004 Z. z." alebo "zákon o dani z pridanej hodnoty") miestom dodania služby vzťahujúcej sa na nehnuteľnosť vrátane realitnej činnosti a činnosti znalcov, ubytovacích služieb, poskytnutia práva na užívanie nehnuteľnosti, služieb zameraných na prípravu a koordináciu stavebných prác, ako sú služby poskytované architektmi a osobami zabezpečujúcimi stavebný dozor, je miesto, kde sa nehnuteľnosť nachádza.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o dani z pridanej hodnoty predmetom dane je

- a) dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- b) poskytnutie služby (ďalej len "dodanie služby") za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- c) nadobudnutie tovaru za protihodnotu v tuzemsku z iného členského štátu Európskej únie (ďalej len "členský štát"),
- d) dovoz tovaru do tuzemska.

Z vyššie citovaných ustanovení teda vyplýva, že výpoveď svedka C., konateľa obchodnej spoločnosti SLOVMONTAN, s.r.o. nebola pre zistenie skutkového stavu potrebná.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam daňového subjektu - obchodnej spoločnosti JUPITER SK s.r.o. považoval najvyšší súd uviesť nasledovné:

Pokiaľ účastník namietal, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je arbitrárne, nie je dostatočne presvedčivé, najvyšší súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, v odôvodnení ktorého sa ústavný súd podrobne venoval náležitostiam odôvodnení súdnych rozhodnutí. V odôvodnení uviedol, že: "Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP"). podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonali ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok opravného (odvolacieho) súdu (§ 211 OSP). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces." Posúdiac obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku má odvolací súd za to, že toto spĺňa všetky vyššie uvedené atribúty.

Rovnako, pokiaľ ide o ďalšie námietky účastníka, majúce povahu prístupu k súdnemu a administratívne mu spisu, vrátane jeho práva na prístup k prílohám k žalobe a k vyjadreniu žalovaného, najvyšší súd posudzujúc ich relevanciu vo vzťahu k žiaducemu následku v podobe zrušenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa udáva, že tieto námietky sú bez právneho významu. Vo vzťahu k nezaslaniu príloh najvyšší súd po ich posúdení uvádza, že všetkými prílohami, ktoré boli priložené k žalobe účastník disponuje a pokiaľ ide o nedoručenie vyjadrenia žalovaného k žalobe účastníkovi má

najvyšší súd za to, že nakoľko práva účastníka v danom konaní boli chránené žalobkyňou, ktorá predmetným vyjadrením žalovaného disponovala, neodňal týmto postupom súd prvého stupňa spoločnosti JUPITER SK s.r.o. možnosť konať pred súdom. Rovnako pokiaľ ide o nemožnosť nazretia do administratívneho spisu, z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že v daňovom konaní, ani v súdnom konaní nebola listinným dôkazom "fiktívna zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 11. decembra 2007, ktorá mala byť vypracovaná C., naviac súd prvého stupňa vrátil administratívny spis až 21. januára 2013, t. j. 11 dní po uskutočnenom pojednávaní.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazovala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3S/188/2011 z 30. októbra 2012, kde na tom istom skutkovom základe, krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP zrušil rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1/222/14125-90337/2010/991050-r z 31. augusta 2010, aj rozhodnutie Daňového úradu Bratislava III č. 602/232/65712/2010 z 13. mája 2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, najvyšší súd uvádza, že predmetom prieskumu v danej veci bolo v záhlaví uvedeného rozhodnutie žalovaného, preto sa nemôže posúdiť dôvody zrušenia citovaných rozhodnutí a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave nie je viazaný.

Z vyššie uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 188/2011-125 z 10. januára 2013 postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 146 ods. 1 písm. d) OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie začalo na návrh prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.